

- 4) Η οδηγία 93/13 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε νομολογιακή ερμηνεία διατάξεως του εθνικού δικαίου η οποία διέπει τις ρήτρες περί καταγγελίας των συμβάσεων δανείου, όπως αυτή του άρθρου 693, παράγραφος 2, του νόμου 1/2000, όπως τροποποιήθηκε από το βασιλικό νομοθετικό διάταγμα 7/2013, κατά την οποία απαγορεύεται στον εθνικό δικαστή ο οποίος διαπιστώνει τον καταχρηστικό χαρακτήρα μιας τέτοιας συμβατικής ρήτρας να κρίνει ως άκυρη και να αφήσει ανεφάρμοστη τη ρήτρα αυτή όταν, στην πράξη, ο επαγγελματίας δεν εφάρμοσε την εν λόγω ρήτρα, αλλά τήρησε τις προϋποθέσεις τις οποίες προβλέπει η ως άνω διάταξη του εθνικού δικαίου.

(¹) EE C 421 της 24.11.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 9ης Φεβρουαρίου 2017 [αίτηση του Supreme Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — M κατά Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General

(Υπόθεση C-560/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Οδηγία 2004/83/EK — Ελάχιστες απαιτήσεις σχετικά με τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούν οι υπήκοοι τρίτων χωρών ή οι απάτριδες για την αναγνώριση της ιδιότητας του πρόσφυγα — Αίτηση υπαγωγής στο καθεστώς επικουρικής προστασίας — Νομότυπος χαρακτήρας της εθνικής διαδικασίας που τηρείται κατά την εξέταση αιτήσεως για την παροχή επικουρικής προστασίας κατόπιν απορρίψεως αιτήσεως για την αναγνώριση της ιδιότητας του πρόσφυγα — Δικαίωμα ακρόασης — Περιεχόμενο — Δικαίωμα προφορικής συνεντεύξεως — Δικαίωμα κλήσεως και εξετάσεως μαρτύρων κατ' αντιπαράθεση)

(2017/C 104/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

M

κατά

Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General

Διατακτικό

Το δικαίωμα ακρόασης, όπως τυγχάνει εφαρμογής στο πλαίσιο της οδηγίας 2004/83/EK του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απατρίδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους, δεν επιβάλλει, καταρχήν, σε περίπτωση κατά την οποία εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, προβλέπει δύο αυτοτελείς και διαδοχικές διαδικασίες για την εξέταση της αιτήσεως αναγνώρισεως της ιδιότητας του πρόσφυγα και της αιτήσεως για την παροχή επικουρικής προστασίας, αντιστοίχως, να παρέχεται στον αιτούντα την παροχή επικουρικής προστασίας δικαίωμα προφορικής συνεντεύξεως σχετικής με την αίτησή του και δικαίωμα να καλεί και να εξετάζει μάρτυρες στο πλαίσιο της συνεντεύξεως αυτής.

Πρέπει, πάντως, να διεξάγεται προφορική συνέντευξη σε περίπτωση κατά την οποία ειδικές περιστάσεις, αποτόμενες των στοιχείων που διαθέτει η αρμόδια αρχή ή της προσωπικής ή γενικής καταστάσεως στην οποία εντάσσεται η αίτηση παροχής επικουρικής προστασίας, την καθιστούν αναγκαία προκειμένου η αίτηση αυτή να εξετασθεί με πλήρη γνώση των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως, στοιχείο του οποίου η διακρίβωση απόκειται στο αιτούν δικαστήριο.

(¹) EE C 81 της 9.3.2015.